

AKI VAGY

Aki vagy nézz rám szeretettel
ahogy én is szerettelek
az évek nem hiába teltek
voltál velem voltam veled
itt és most újra megkötött
az ős szálakból font közösség
hova lettél nem érlek el
ha szalmaszál ami közös még

Asztalos András

A KÖLTŐ VÉKONY

A költő vékony.
Vékony, mert türelmetlen:
gyors az emésztése.
Ezért nem tud regényt írni.
Vékony, mert kevés a sava.
Vékony, mert nem eszik.
Nem eszik, mert annyira szerelmes
a világba és a létezésbe:
nem eszik, mert annyira hányingere
van a világtól és a létezéstől.
A költőnek sohasem nagyobb a szeme,
mint a szája, sőt szája talán
a legkisebb szerve, csak a legfontosabb
részleteket teszi szóvá.
A költőnek soha sincs pénze;
mindenét mindig drága szavakra költi.
A költő nem takarékoskodik;
neki mindegyik napja utolsó nap.
A költő örült, mert mindent mindig
egy fehér lapra tesz fel, s mert
soha nem hisz semmiben, senkiben és
magában.
A költő vékony.

FOHÁSZ

Vers legyen teremtés.
Ama nagynak legyen hű vagy hűtlen mása,
barátja, szeretője.
Legyen vers szelíd és őrjöngő,
világos, majd rejtőzködő.
Legyen szoba, szobának zegzuga,
belakott levegője, poros aljzata.
Legyen otthon, űzött szavak,
lehorgasztott tettek menedéke.
Legyen pillanatragasztó, sűgőlyuk,
elhasznált zsebkendő.
Legyen egyes fogdája a mindentől menekülőknak.
Vers legyen rend, tárgyak és tények rendje,
mámorító dohány, bódító füvek kertje.
Legyen ajtó, melyen kopognak, s mely előtt
türelemmel várnak, míg kinyílik, ha kinyílik.
Ígéret és bizonyosság legyen, félreértés akár,
teremtés, melynek teremtője alszik, eszik, messze jár
vagy éppen árnyék-székjén ül.
Vers télen sálban, sapkában legyen,
tavasszal kitakarítva, nyáron
bujkáljanak bokraiban,
ősszel szüreteljenek sorai között.
Mindennek és mindenkinek helyt adjon;
mozduljon s mozogjon benne minden,
mi mozogni, élni bír.

Legyen vers, bárhogyan, akárhogyan.
Csak legyen.